

LAKIALOITE 25/2005 vp

Laki metsästyslain muuttamisesta

Eduskunnalle

Suomessa on perinteisesti ollut käytössä suurpetojen, karhun, suden, ilveksen ja ahman, vapaa metsästysoikeus. Tämän vuosisataisen käytännön ansiosta 1900-luvulla ei 1990-luvun loppupuoliskoa lukuun ottamatta tarvinnut ihmisten kokea suurpetojen aiheuttamaa pelkoa eräitä rajaseutuja ja Lapin alueita lukuun ottamatta, joissa satunnaisesti saattoi esiintyä suurpetoja. Metsästyksen ansiosta näilläkin padoilla säilyi vaistojen varainen luontainen pelko ihmistä ja ihmisasutuksia kohtaan. Suomen liittyttyä EU:hun ryhdyttiin suurpetoja suojelemaan ja siirtämään eri alueille, ja samalla estettiin vapaa aseenkäsitelylakien ja -asetusten mukainen metsästys. Tämän seurauksena suurpetokannat ovat voimakkaasti kasvaneet, siirtyneet ja siirretty alueille, joilla ei sukupolvien aikana ole petoja esiintynyt. Rauha ja turvallisuus luonnosta ovat kadonneet, ja elämä useimmissa maakunnissa on tullut maaseudulla ja maaseututaajamissakin suurpetovaaran aiheuttaman pelon leimaamaksi. Kotieläimille pihoissa ja aitauksissa on aiheutunut suurpetojen tekemiä vahinkoja. Metsissä erityisesti yksin työskentelevien työturvallisuus on esim. metsänraivauksissa petojen, erityisesti karhujen, takia vaarantunut. Luonnonystävät, marjastajat ja sienestäjät ovat kaikkoomassa luonnosta, joka ennen tarjosi turvan ja rauhan.

Jokamiehen oikeudet menettävät arvonsa suurpetovaaran vuoksi. Lapset ja nuoriso vieraantuvat nopeaa vauhtia luonnosta. Lapsiperheet alkavat karttaa maaseutua asuinpaikkana, koska erityisesti susien vaivaamilla alueilla on

vaarallista viedä lasta ulos lastenvaunuissa nukkumaan tai sallia lasten leikkiä pihapiireissä. Suomalainen maaseutu on toisin kuin monissa muissa EU-maissa kauttaaltaan asuttu, ihmiset asuvat Suomessa kautta maan harvimmin asutuissakin kunnissa. Metsä on ihmisen työympäristöä ja ihmisten vapaa-ajan ja virkistyskäytön elinpiiriä. Monet ihmiset jättävät jo nyt käyttämättä vapaa-ajan asuntojaan suurpetovaaran vuoksi. Koululaisia joudutaan kuljettamaan suurpetovaaran vuoksi autoilla, ja tästä aiheutuu kuntien maksettaviksi kustannuksia. Maaseudulla jalan ja polkupyörällä liikkuminen vähentyy petovaaran vuoksi, ja se lisää osaltaan auton käyttöä, mitä seikkaa ei voi pitää erityisen luontoystävällisenä.

Metsästyksen puuttuessa suurpedot tulevat ihmisasumusten ympäristöön. Tällöin niistä tulee eräänlaisia kaatopaikkaeläimiä. Sudet kadottavat geneettistä perimäänsä päästessään paritumaan koirien kanssa, jolloin kehittyy hyvin vaarallisia koirasusia ja niiden jälkeläisiä.

Ihmisasuntojen ympärillä petojen pennut kadottavat vaistonvaraisen ihmispelon metsästyksen puuttuessa. Petojen vaarallisuus kasvaa täten nopeasti, ja kohtaamisriski ihmisten ja kotieläinten kanssa lisääntyy. Vain vapaa aseenkäsitelylakien mukainen metsästys voi palauttaa luontoon rauhan ja turvallisuuden sekä antaa luonnonystävälle mahdollisuuden jokamiehen oikeuden turvalliseen käyttöön luonnossa liikkumiseksi.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki
metsästyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 28 päivänä kesäkuuta 1993 annettuun metsästyslakiin (615/1993) uusi 26 a § seuraavasti:

26 a §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2005.

Eräiden suurpetojen metsästys

Karhun, suden, ilveksen ja ahman metsästys
on sallittua ympäri vuoden koko maassa.

Helsingissä 10 päivänä maaliskuuta 2005

Lauri Oinonen /kesk